

Příloha č. 9

Svěcení Školní budovy

Dne 14. září l. p. (léta Páně) 1890 hrnuly se zástupy lidstva k Tlucné, by se tu zúčastnily svěcení nové dvoutřídní budovy školní, jež vzornou Úpravou po věky hlásati bude šlechtnou snahu občanů tlucenských. Slavnosti zúčastnilo se mnoho vzácných hostů. Každé dítě spěchalo s úsměvem na rtech a jiskrou radostí v oku do vyzdobené školní budovy.

O osmé hodině ranní seřadil se slavnostní průvod, tvořený školní mládeží, Četnými spolky z vůkolí i domácími, místním i přespolním obecnstvem, a ubíral se za zvuků hudby do farního chrámu ve Vejprnicích.

Slavnost započata byla o deváté hodině dopolední slavnými službami Božími, jež sloužil veledůstojný Páter pan Martin Pachel, knížecí arcibiskupský vikář a farář za asistence důstojného P. p. Jakuba Kugla, kaplana ve Vejprnicích. Po „Veni sancte“ bral se průvod za hlaholu hudby zpět do Tlucné k nové budově školní.

Do základního kamene vloženo pouzdro s listinou, kterou sepsal starosta Hauer. V ní vylíčeny poměry panující v obci, ve státě a též vloženy do pouzdra tiskoviny písíci o zřizování školní budovy: Plzeňské listy, Národní politika, Česká politika, Hlas národa, Šípy a Humory; vloženy též platné mince: dvouzlatník, zlatník, čtvrtzlatník, dvacetník, desetník, krejcar a půlkrejcar. Základní kámen se nalézá u vchodu do školní budovy na levé straně.

U Školy proslovila uvítání Žákyně Anna Janoušová, načež promluvil ke shromážděným zástupům veledůstojný P. p. Pachel. Slovy vřelými promluvil tu o Škole pravé, která mládež ve víře k pravé zbožnosti a mravnosti vychovává a důrazně připomínal rodičům povinnosti jejich k dětem, jak drahý mají v nich klenot. Mluvil k dětem, by s Úctou a láskou do onoho chrámu umění vstupovaly. Mluvil k místní radě školní, by nadále svou přízeň a lásku ku škole zachovala, aby učitele v jejich těžkém a namáhavém povolání podporovala. přál i té nové budově školní, by pokoj a mír v ní panovaly.

Poté promluvil druhý slavnostní řečník, slovatný pán František Schwarz, okresní tajemník a Člen c. k. (císařské a královské) okresní školní rady z Plzně. Ve výborné řeči své připomenul předem, že krátce před dnešní slavností skončil c. k. okresní školní inspektor Julius Koráb, jehož péčí o rozkvět

školství v něm škola tlucenská svého bytí se domohla. Shromáždění vzdalo Čest památce zesnulého trojnásobným provoláním „Sláva!“. V další řeči uvedl přítomným na paměť, jak daleko Šťastnější jsou v Tlucné než občané z některých jiných blízkých obcí českých ostrůvků na Stříbrsku, kteří jen

nejusilovnějším namáháním a strádáním skrovným se mohou domoci výsledků ve věcech českého školství. Povzbuzoval Tlucenské, aby pečovali všemožně o národní výchovu svých dětí. Ku konci řeči své vzdal díky Jeho Veličenstvu císaři pánu, kterýž nás nynějšími Školními zákony obmyslil, vylíčil otcovskou péčí Jeho Veličenstva o školství národní a vyzval obecnstvo, by provolalo Jeho Veličenstvu císaři „Sláva!“, což hřímavě třikráte opakováno a hned zapěna v doprovodu hudby národní

Po ukončení řeči nastalo svěcení školy. Posvátné obřady vykonány P. p. Martinem Pachlem, vikářem z Vejprnic. Potom předseda místní školní rady odevzdal klíče správci Školy (řediteli) Emanuelu Kadlecovi, načež tento vybídl rodiče, by pilným posláním dětí do Školy a Úctou ke Škole i k učitelstvu v jeho těžkém povolání mu byli nápomocni.

Ku konci požádání vzácní hosté, by svá ctná jména zapsali do pamětní knihy školní. Závěrem proslovl žák druhé třídy Antonín Janouš slavnostní poděkování.

Po skončené slavnosti odebrali se hosté k předsedovi místní školní rady a zároveň starostovi Obce Antonínu Hauerovi ku slavnosti hostině. Školní dítky byly počastovány ve školní zahradě.

Svěcení nové školní budovy bylo určitě pro školní mládež jednou z největších událostí a zajisté, že slavnost ta každému přítomnému dítěti až do pozdního věku v paměť se vryje.